

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/95/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5020200429
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5020200429.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v právnej veci žalobkyne: J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. I. XXX/XX, XXX XX F., proti žalovanému: Okresný úrad Námestovo, katastrálny odbor, so sídlom Hatalova 367/15, 029 01 Námestovo, o zrušenie neplatnej záložnej zmluvy na nehnuteľnosť, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/1/2021-65 zo dňa 20. apríla 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/1/2021-65 zo dňa 20. apríla 2021 z r u š u j e a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol podanie žalobkyne, doručené Okresnému súdu Námestovo dňa 08.10.2018 (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu (výrok II.).
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 08.10.2018 bol na Okresný súd Námestovo doručený návrh žalobkyne označený ako „Žaloba o zrušenie neplatnosti záložnej zmluvy na nehnuteľnosť“, ktorým žalobkyňa navrhla súdu, aby nariadil orgánu štátnej správy „neplatnú záložnú zmluvu, zapísanú ako ťarcha, vymazať“. Toto podanie bolo pôvodne zaregistrované po sp. zn. 11C/46/2018. Po prvotnom posúdení návrhu konajúci súd zistil jeho neúplnosť a nezrozumiteľnosť, keďže z neho nevyplýval predmet konania, a preto uznesením č. k. 7C/1/2021-62 zo dňa 09.02.2021 vyzval žalobkyňu, aby v lehote 10 dní riadne označila žalovaného a jednoznačne uviedla, či sa jej žalobou sleduje preskúmanie zákonnosti predmetného rozhodnutia štátneho orgánu - správy katastra vo vkladovom konaní, alebo vyslovenie neplatnosti záložnej zmluvy. Zároveň vo výroku tohto uznesenia súd poučil žalobkyňu o tom, že v prípade, ak v lehote určenej súdom svoje podanie nedoplní, alebo neopraví a pre uvedený nedostatok nebude možné v konaní pokračovať, súd jej podanie odmietne (§ 129 ods. 3 CSP).
3. Predmetné uznesenie prevzala žalobkyňa dňa 16.03.2021 a svoje podanie do vyhotovenia napadnutého uznesenia v stanovenej lehote nedoplnila o potrebné náležitosti. Súd prvej inštancie konštatoval, že pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, a preto podanie žalobkyne odmietol.
4. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol postupom podľa § 262 ods. 1 CSP s použitím § 256 ods. 1 CSP konštatujúc zavinenie žalobkyne na zastavení konania so súčasným zistením, že ani jednej zo strán doposiaľ žiadne trovy nevznikli.
5. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá vyslovila nesúhlas s takýmto postupom súdu prvej inštancie.
6. Uviedla, že žiada, aby súd vydal rozsudok, v ktorom by uložil, aby žalovaný „Kataster Námestovo“ vymazal ťarchy na nehnuteľnosti v podiele 1/8, zapísané na meno J. T. na liste vlastníctva č. XX, na základe ktorej zápis bol vykonaný na základe Zmluvy o zriadení záložného práva č. 086/2007-PTR v

zastúpení neplatného plnomocnenstva advokátom Mgr. Tomáš Kušnir .... a zároveň žiadala túto zmluvu o zriadení záložného práva vyradiť z archívu Katastra v Námestove.

7. Odvolateľka zdôraznila, že na úvodnej strane Zmluvy o zriadení záložného práva č. 086/2007-PTR je ako záložný veriteľ označená spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o. a žalobkyňa ako záložca. Následne pod tým je uvedený text: „V zastúpení na základe splnomocnenia: advokátom Mgr. Tomášom Kušnir ...“ a na úplnom konci prílohy z katastra je kópia zmluvy o úvere (dôkaz č. 2), ktorej súčasťou má byť udelenie plnej moci žalobkyňou. Žalobkyňa namietala nesprávnosť postupu zamestnanca Správy katastra Námestovo, keď na jej patriace podiele nehnuteľnostiach - rodinnom dome a pozemkoch - bolo zriadené záložné právo. V predmetnej zmluve o úvere totiž nie je ani normálne udelená plná moc, v ktorej by boli jasne špecifikovateľné nehnuteľnosti, ktoré mali byť predmetom záložnej zmluvy. V danej súvislosti žalobkyňa akcentovala, že všetky zmluvy uzatvorené so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s. r. o. sú neplatné, o čom už dávnejšie rozhodol i Najvyšší súd SR. Tejto téme sa venuje aj Advokátska kancelária FICEK - FICEKOVÁ, ktorá takisto poukazuje na identický problém, ako v prípade žalobkyne. Z ich argumentácie vyplýva, že predmetná záložná zmluva je neplatná, zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, t. j. dlžník mal vrátiť veriteľovi iba požičanú sumu. Žalobkyňa však podala žalobu voči Správe katastra Námestovo, v ktorej namietala, že na základe neplatnej plnej moci i neplatnej zmluvy uvedený správny orgán zriadil záložné právo na jej spoluvlastníckom podiele na nehnuteľnostiach (1/8). Žalobkyňa zopakovala, že ona nikdy nikomu nedala plnú moc na nakladanie s jej majetkom, o čom svedčí aj zmluva o úvere pripojená v prílohe, kde na splnomocnení pre pána Kušnira nie je ani jej podpis, lebo je to len osobitná kolónka nižšie s názvom „Plnomocnenstvo na zadanie prevodného príkazu“. Pracovník správy katastra pri zápise záložnej zmluvy nepostupoval správne, keďže po zistení, že tento úkon je neplatný, mal konanie zastaviť a overiť si u majiteľa, či v prípade, ak si žalobkyňa požičala od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. 400,00 eur, by dala do zálohy aj dom, pozemok pod týmto domom, ako aj ďalší pozemok. Takéto oprávnenie nezakladá ani neplatné plnomocnenstvo, ktoré by malo byť na osobitnom tlačíve a obsahovať špecifikáciu nehnuteľností. Jedná sa o identický prípad, ako je popísaný v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý žalobkyňa pripojila k žalobe (sp. zn. 10Sžr/159/2011 zo dňa 07. decembra 2011). Zároveň žalobkyňa k svojmu oprávnenému prostriedku pripojila aj Zmluvu o zriadení záložného práva č. 086/2007-PTR zo dňa 13.11.2007, uzavretú medzi záložným veriteľom POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Račianska 42/A, 831 02 Bratislava, IČO: 35 807 598 a žalovanou ako záložcom a tiež Zmluvu o úvere, uzatvorenú medzi veriteľom POHOTOVOSTĚ, s. r. o. a žalobkyňou ako dlžníkom dňa 04.05.2007.

8. Žalovaný (Okresný úrad Námestovo, katastrálny odbor) vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

9. Uviedol, že sa stotožňuje s argumentáciou konajúceho súdu prezentovanými v napadnutom uznesení. Navyše, ani zo samotného oprávneného prostriedku žalobkyne zo dňa 13.05.2021 nie je zrejmé, čoho sa žalobkyňa v tomto konaní domáha. Ďalej žalovaný uviedol, že jeho pasívna vecná legitímácia v spore by bola daná len v konaní vedenom príslušným správnym súdom vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu podľa ust. zákona č. 162/2015 Z. z. - Správny súdny poriadok. Vzhľadom na čas, ktorý uplynul od vkladového konania, t. j. od 21.01.2008, kedy bolo vydané rozhodnutie o povolení vkladu Zmluvy o zriadení záložného práva č. 086/2007-PTR pod sp. zn. V 1986/2007, by však takéto súdne konanie bolo príslušným správnym súdom zastavené. Na druhej strane, ak by sa žalobkyňa svojím návrhom domáhala určenia absolútnej neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva č. 086/2007-PTR, v prípade tohto sporu prichádza do úvahy pasívna vecná legitímácia obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o.

10. Žalobkyňa vo svojej odvolacej replike zopakovala svoju predchádzajúcu argumentáciu prezentovanú v priebehu tohto konania. Poukázala na prax jednotlivých administratívnych orgánov - príslušných správ katastra a ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorý v identických veciach konštatoval neplatnosť záložnej zmluvy uzatvorenej medzi dlžníkom a obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s. r. o. Informáciu o tom, že nehnuteľnosti ktorých je žalobkyňa spoluvlastníčkou sú zaťažené záložnou zmluvou sa žalobkyňa dozvedela až v septembri 2018 od Advokátskej kancelárie ŠKODA LEGAL, so sídlom v Bratislave, na ktorú sa obrátila s pomocou pri jej oddlžení (osobnom bankrote). Žalobkyňa tiež zdôraznila, že pôžičku, ktorú si zobrala od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. v sume 400,00 eur, bola riadne splatená, pričom POHOTOVOSTĚ, s. r. o. mala odlišný postup, ako to bolo v prípade založenia nehnuteľnosti T. U., a. s.

11. Žalovaný vo svojej duplike zdôraznil, že argumentácia žalobkyne prezentovaná v tomto spore dopadá na otázku neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy a tiež zmluvy o zriadení záložného práva k

nehnutelnostiam, ktorých je spoluvlastníčkou. V takýchto sporoch je však pasívne legitimovaná práve spoločnosť POHOTOVOSTĽ, s. r. o. ako veriteľ z predmetnej zmluvy o úvere. Navyše, pokiaľ nie je možné ľarchu z listu vlastníctva vymazať na základe kvitancie - dobrovoľného písomného súhlasu záložného veriteľa (v danom prípade spoločnosti POHOTOVOSTĽ, s. r. o.) s výmazom záložného práva, takýto výmaz dotknutého listu vlastníctva by Okresný úrad Námestovo, katastrálny odbor mohol vykonať len po doručení právoplatného doručenia súdu, napr. v spore o určenie neplatnosti predmetnej záložnej zmluvy, a to v spore žalobkyne ako dlžníka proti jedinému žalovanému - spoločnosti POHOTOVOSTĽ, s. r. o. ako veriteľovi, ktorým rozhodnutím by príslušný súd takúto neplatnosť potvrdil (skonštatoval).

12. Ďalšie podania strán sporu v rámci odvolacieho konania neboli produkované.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a § 391 ods. 1 CSP vo výroku I. o odmietnutí podania (žaloby) žalobkyne i v závislom výroku II. o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

15. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

16. Právo na spravodlivý proces je v Ústave Slovenskej republiky garantované v jej siedmom oddiele druhej hlavy (čl. 46 až čl. 50) a je primárnym ústavným východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov verejnej moci Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie jeho ochrany, a tým aj ústavnoprávnym východiskom zákonných úprav jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu. Priestor pre ňu vytvára čl. 46 ods. 4 ústavy, podľa ktorého podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Aplikačným ústavnoprávnym limitom je čl. 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa možno domáhať práv podľa čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (napr. I. ÚS 56/01, I. ÚS 1/03, I. ÚS 226/03). Základné právo na súdnu ochranu garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje každému právo na prístup k súdu a právo na určitú kvalitu súdneho konania pred nezávislým a nestranným súdom, t. j. právo na spravodlivý proces (napr. IV. ÚS 233/04, IV. ÚS 95/07). Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane zdôrazňuje, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nemožno interpretovať ako právo na to, aby bol účastník konania (procesná strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nemožno automaticky považovať za porušenie základného práva. Podľa judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 345/09) základné právo na súdnu ochranu je základným právom na spravodlivý proces, ktoré tvorí jeden z významných princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 ústavy). Právo na spravodlivý proces je subjektívne verejné právo každého účastníka právom upraveného konania voči štátu (jeho orgánom), ktorého podstata spočíva v tom, že štát je povinný zabezpečiť každému právo na spravodlivý výsledok konania.

17. Obsah základného práva na spravodlivý proces je pomerne zložito štruktúrovaný a ako to potvrdzuje aj judikatúra ústavného súdu, patrí do neho viaceré samostatných subjektívnych práv a princípov, ktoré sú buď konkrétne (verejnosť konania, konanie bez zbytočných prieťahov, právo na nezávislý a nestranný súd), alebo v zásade abstraktné (riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, predvídateľnosť rozhodnutia, zákaz svojvoľného postupu súdu a ďalšie). Ako už bolo uvedené, základné právo na spravodlivý proces je najvýznamnejším interpretačným hľadiskom pre všetky procesné poriadky ustanovené zákonom. Z toho vyplýva ústavná povinnosť každého všeobecného súdu vykladať a používať procesné normy, ktoré sú obsahom procesných poriadkov ustanovených zákonom v súlade s princípmi a s obsahom základného práva na spravodlivý proces. Okrem toho je táto interpretácia a aplikácia povinná rešpektovať princíp materiálneho právneho štátu, a teda materiálne chápanie spravodlivosti tak, ako to je vyjadrené v čl. 1 ods. 1 ústavy.

18. Úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah (čl. 11 ods. 1 základných princípov CSP).

19. Pri posudzovaní obsahu úkonov strán sporu sa predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone (čl. 11 ods. 2 základných princípov CSP).

20. Podľa § 129 ods. 1 CSP ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

21. V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť (§ 129 ods. 2 CSP).

22. V zmysle § 129 ods. 3 CSP ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

23. Podľa § 129 ods. 4 CSP ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

24. Z ust. § 129 ods. 1 a 2 CSP vyplýva, že za účelom odstránenia nedostatkov neurčitého, neúplného alebo nezrozumiteľného podania vo veci samej (žaloby) je súd povinný vyzvať žalobcu na jeho opravenie a doplnenie, vrátane poučenia ako treba jeho opravu alebo doplnenie v súdom určenej lehote vykonať, so súčasným poučením o možnosti súdu podanie odmietnuť, ak žalobca v lehote určenej súdom svoje podanie nedoplní a neopraví. Len za predpokladu, že žalobca nepostupuje v súlade s výzvou súdu, súd podanie odmietne; okrem prípadu, ak pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať. Pre úplnosť treba uviesť, že zákon umožňuje v takomto prípade dodatočne žalobcovi napraviť nedostatok podania najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania. Z tohto pohľadu sa však konajúci súd doposiaľ podaním žalobkyne zo dňa 17.05.2021 ani nezaoberal.

25. Nepochybne žalobca je povinný pri podaní žaloby (resp. na základe výzvy súdu na odstránenie väd podania) vymedziť skutočnosti, na základe ktorých si uplatňuje nárok do tej miery, aby súd mohol posúdiť, aký nárok si uplatňuje. Ide o skutočnosti, ktoré sú potrebné na individualizáciu (nezameniteľnosť) nároku. Iba neuvedenie týchto základných skutočností môže byť dôvodom odmietnutia žaloby. Od týchto základných skutočností treba odlišiť tzv. pre rozhodnutie určujúce skutočnosti, ktorými si strana plní povinnosť tvrdenia, je od nich závislý výsledok konania. Ich neuvedenie však neznamená nemožnosť súdu o žalobe konať a meritórne rozhodnúť.

26. Zároveň však odvolací súd poukazuje na možnosť súdu upravenú v ust. § 130 CSP, v zmysle ktorého však konajúci súd nepostupoval. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd predvolá na výsluch toho, kto podanie urobil, ak má za to, že tým možno dosiahnuť odstránenie väd podania. Pri výsluchu súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a poučí, ako podanie opraviť, alebo doplniť. Práve toto ustanovenie reflektuje prípady, kedy sa javí, že namiesto výzvy/uznesenia podľa § 129 ods. 1 a 2 CSP, bude hospodárnejším a rýchlejšim postupom pri odstraňovaní väd podania predvolanie toho, kto podanie urobil a jeho následný bezprostredný výsluch. Pri tomto procesnom úkone sa súd v súlade so zásadou ústnosti a priamosti pokúsi dosiahnuť odstránenie väd podania tak, aby mohol pokračovať v konaní. Z obsahu podaní žalobkyne, ktoré sú súčasťou spisu je zrejmé, že práve v posudzovanom prípade by bol takýto postup efektívnejší a v súlade s čl. 11 ods. 2 CSP.

27. Zároveň je nutné dodať, že za predpokladu, že žaloba obsahuje okrem všeobecných náležitostí (§ 127 CSP) aj náležitosti žaloby (§ 132 ods. 1 CSP), prípadne tieto možno vyvodiť z jej obsahu bez akýchkoľvek pochybností, nie je dôvod, aby súd vyzýval žalobcu k odstraňovaniu formálnych nedostatkov žaloby.

28. Pre úplnosť je potrebné zdôrazniť, že navrhovanie dôkazov v Civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1 a § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť

označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a žalovaný vo vyjadrení k nej. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. To znamená, že v prípade neunesenia dôkazného bremena je strana v konaní neúspešná. Nedostatok označených, resp. predložených dôkazov a tvrdení žalobcu odôvodňujúcich nárok uplatnený žalobou nemôže byť však dôvodom pre odmietnutie jeho podania. Nejedná sa totiž o situáciu, kedy by súd nemohol vo veci konať a rozhodnúť.

29. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie nepredchádzal taký procesný postup, ktorý by mohol viesť k jej odmietnutiu. V konečnom dôsledku takýmto nesprávnym postupom by došlo k nespravodlivému odňatiu všetkých procesných práv žalobcu spojených s uplatnením žalovaného nároku, odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil konajúcemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP a § 391 ods. 1 CSP).

30. V ďalšom konaní bude okresný súd primárne skúmať žalobu žalobkyne zo dňa 08.10.2018, a zistí, či táto vrátane jej doplnení (odvolania voči napadnutému uzneseniu nevynímajúc) obsahuje minimálne základné skutočnosti dostatočne určujúce predmet konania, na základe ktorých môže o uplatnenom nároku žalobkyne konať a rozhodnúť. Z obsahu doterajších podaní žalobkyne, ktoré sú súčasťou spisu nemožno totiž v tomto štádiu konania dospieť k jednoznačnému záveru, že pre uvedený nedostatok nemožno v tomto konaní pokračovať. V prípade potreby má konajúci súd stále možnosť postupovať podľa § 130 CSP, pretože jeho predchádzajúci postup podľa § 129 ods. 1 a 2 CSP sa javí síce formálne správny, ale postráda efektívnosť v súvislosti so základným princípom upraveným v čl. 11 ods. 2 CSP. Až následne ak žalobkyňa v lehote určenej súdom svoje podanie nedoplní a neopraví a súčasne pre uvedený nedostatok nebude možné v konaní pokračovať bude súd postupovať podľa § 129 ods. 3 CSP. V opačnom prípade súd prvej inštancie na základe dôkazov označených a predložených procesnými stranami posúdi nárok žalobkyne uplatnený žalobou, o ktorom následne meritórne rozhodne.

31. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

32. Zároveň odvolací súd dodáva, že vzhľadom na charakter právneho problému vyplývajúceho z podaní žalobkyne je len na škodu veci, že napriek poučeniu okresného súdu žalobkyňa doposiaľ nevyužila služby Centra právnej pomoci (napr. v jej regióne nachádzajúce sa na adrese: Medvedzie 132, 027 44 Tvrdošín), ktoré za podmienok stanovených zákonom č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších predpisov dáva osobám oprávneným podľa tohto zákona možnosť využitia právnych služieb v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie, spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

33. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)